Nro 52

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 30 Kwietnia v. s. 1826 roku.

Wiadomości Krajowe.

Gazeta senacka ogłosiła naywyżey potwierdzone d. 13 lutego r. t. etaty dla kancellaryy wojennych jenerał-gubernatorów, wojennych gubernatorów i jenerał-gubernatorów. Wyciąg ich umieszczamy: I) *Dla kancellaryi Wojennego Jenerał Gubernatora Sanktpetersburskiego:* 1 rządzca kancellaryi 3000 r. jemuż stołowych 1800. sekretarze do wydziału zarządu gubernii: 1 do części policyyney, 1 do ekonomiczney i 1 do sądowey, każdy po 2000 r. sekretarze do wydziału zarządu stolicy 2 po 2000 r. 5 ich pomocników po 1200 r. 1 żurnalista 1000 r. jego pomocnik 600 r. exekutor i razem kassyer 1500 r. jego pomocnik 750 r. translator 1200 r. pisarzów: starszych 5 po 600 r. młódszych 10 po 450 r. na rozchody kancellaryi i na stróżów 10,000 r. wszystkich osób 31. dla nich rocznie 43,350 rubli. nadto 2 urzędników do osobnych poleceń po 1500 r. na wydatki nadzwyczayne 10,000 rubli — II.) *Moskiewskiego Wojennego Jenerał Gubernatora,* takiż etat, co i sanktpetersburskiego — na każdy z tych etatow summa roczna jest 56,350 rubli. Obie te summy, razem czyniące 112,700 rubli, wypłacają się z dochodów, pobieranych przez kantory adressowe. — III.) *Orenburskiego Wojennego Gubernatora.* Rządca kancellaryi 2500 r. W wydziale cywilnym: sekretarz 1200 r. 3 jego pomocników po 750 r. żurnalista 750 r. exekutor i razem kassyer 750 r. translator 1200 r. pisarzów 3 starszych po 450 r., 3 młódszych po 300 r. W wydziale pogranicznym 1 sekretarz 1200 r. 2 jego pomocników po 750 r. żurnalista 750 rubli. translator 450 r. 4 pisarzów po 300 r. na rozchody kancellaryi i na stróżow 3500 r. nadto: urzędnik do osobnych poleceń 1500 r. na wydatki nadzwyczayne 5000 r. Ogół 26000 r. IV.) *Małorossyyskiego Wojennego Gubernatora:* rządca kancellaryi 2500 r. 2 sekretarzy po 1200. r. 6 ich pomocników po 750 r. żurnalista 750 r. exekutor i kassyer 750 r. 6 pisarzów starszych po 450 r. 6 młódszych po 300 r. na rozchody kancellaryi i na stróżów 3000 r. nadto 2 urzędników do szczególnych poleceń po 1500 r. na wydatki nadzwyczayne 5000 r. Ogół 26,400 r. V.) *Litewskiego Wojennego Gubernatora.* Rządca kancellaryi 3000 r. 2 sekretarzów po 1500 r. 6 ich pomocników po 900 r. żurnalista 900 r. translator 1500 r. exekutor i razem kassyer 900 r. pisarzów 6 starszych po 600 r. 6 młódszych po 375 r. na rozchody kancellaryi i na stróżów 4000 r. nadto 2 urzędników do szczególnych poleceń po 1800 r. na wydatki nadzwyczayne 10,000 r. Ogół 38,150 r. VI.) *Archanjelskiego, Wołogodzkiego i Ołonieckiego Jenerał Gubernatora*: rządca kancellaryi 2500 r. 3 sekretarzow po 1200 r. 9 ich pomocników po 750 r. żurnalista 750 r. exekutor i razem kassyer 750 r. translator 1200 r. pisarzów 9 starszych, po 450 r., 9 młódszych po 300 r. na rozchody kancellaryi i na stróżów 4000 r. nadto 3 urzędników do szczególnych poleceń po 1500 r. na wydatki nadzwyczayne 10,000 r. Ogół 40,800 r. VII.) *Noworossyyskiego Jenerał Gubernatora:* Takiż etat. 40,800 r. VIII.) *Witebskiego, Mohilewskiego, Smoleńskiego i Kałuzkiego Jenerał Gubernatora:* rządca kancellaryi 2500 r. 4 sekretarzów po 1200 r. 12 ich pomocników po 750 r., żurnalista 750 r. exekutor i razem kassyer 750 r. translator 1200 r. pisarzów starszych 12 po 450 r. młódszych 12 po 300 r. na rozchody kancellaryi i na stróżów 5000 r. nadto 4 urzędników do osobnych poleceń 1500 r. na wydatki nadzwyczayne 10,000 r. Ogół 49,000 rubli. IX.) *Rjazańskiego, Tulskiego, Orłowskiego, Woronezkiego i Tambowskiego Jenerał Gubernatora:* rządca kancellaryi 2500 r. 5 sekretarzy po 1200 r. 15 pomocników po 750 r. żurnalista 750 r. exekutor i razem kassyer 750 r. pisarzów starszych 15 po 450 r. młódszych 15 po 300 r. na wydatki kancellaryi i stróżów 6000 r. nadto 5 urzędników do szczególnych poleceń po 1500 r. na wydatki nadzwyczayne 10,000 r. Ogół 56,000 rubli. X.) *Niżehorodzkiego, Kazańskiego, Simbirskiego, Saratowskiego i Penzeńskiego Jenerał Gubernatora.* Takiż etat i summa. XI.) *Ryskiego Wojennego i Pskowskiego, Inflantskiego, Estońskiego i Kurlandzkiego Jenerał Gubernatora*: rządca kancellaryi 3000 r. jemu stołowych 1800 r. 4 sekretarzów po 2200 r. tłumacz 2 językow łotyskiego i estońskiego 1200 r. exekutor i razem kassyer 1500 r. archiwista 1600 r. urzędnik do osobnych poleceń 3000 r. na protokulistów, pisarzów i dalszych kancellaryyskich officyalistów i sług 4100 r. na rozchody kancellaryi 5000 r. na wydatki nadzwyczayne 10,000 r. Ogół 40,000 rubli. XII.). *Główno dowodzącego w Gruzyi, Gubernii Astrachańskiey i Obwodzie Kaukaskim:* Rządca kancellaryi 1350 r. 3 sekretarzy po 750 r. 3 ich pomocników po 400 r. exekutor i razem kassyer 750 r. jego pomocnik 400 r. żurnalista 500 r. dwóch jego pomocników po 300 r. translatorów 2 z arabskiego, perskiego i tureckiego po 600 r. 1 z armeńskiego i gruzyyskiego 400 r. 4 tłumaczów ustnych po 250 r. na pisarzów 1550 r. na rozchody kancellaryi i na stróżow 1000 r., 2 urzędników do szczególnych poleceń po 700 r. na wydatki nadzwyczayne 4000 r. ogół srebrem 17,600 r. Na wszystkie etaty: assygn. 485,850 rubli, srebrem 17,600 rubli.

W *Pszczole Północney* czytamy, co następuje: „Policya Sankt.-Petersburska wydała uwiadomienie względem urządzeń dla zachowania porządku w czasie zjeżdżania się na zabawę pod *Kaczelami*, na placu teatru — Wjazd ciągnie się od ulicy Wozneseńskiey, przez Oficerską albo też Ekaterynhofską i przez most Charłama; z 4tey zaś i Narwskiey części przez most Kaszin, na plac Nikolski — Pierwszy rzęd pojazdów wyjeżdża z ulicy Oficerskiey, i objechawszy plac do kanału Ekateryninskiego, zawraca się w rzęd drugi i jedzie naprzeciw pierwszemu na około placu do ulicy oficerskiey; tam zawraca się na lewo i robi rzęd trzeci; a dojechawszy powtórnie do kanału Ekateryninskiego, kieruje się w rzęd czwarty i jedzie na przeciw trzeciemu Przy większym zbiorze pojazdów, dla uniknienia ciasnoty, czwarty rzęd będzie się zawracał w przyległą ulicę Nikolską; na placu Nikolskim będzie kilka rzędów, przejeżdżających most Kaszin na prospekcie Ekaterynhofskim, i przeciwnie przez tenże most wyjeżdżających na plac teatralny z ulicy Nikolskiey — Jeśli będzie potrzeba, rzędy powozów rozciągną się,

aż za most Pociełujewa. Chcący opuścić zabawę, wtedy tylko oddalić się mogą, kiedy ich pojazdy znaydować się będą w czwartym, to jest zewnętrznym rzędzie — Spuszczanie się z gór, a razem i zabawa kończy się o godzinie 7 wieczorem.

Królewstwo Polskie.

Warszawa d. 5 maja.

(z *Gazety Warszawskiey.*)

Rocznica Imienin Nayjaśnieyszey Cesarzowey Jmci Alexandry, tudzież Urodzin J. C. M. Wielkiego Xiążęcia Alexandra Mikołajewicza, Następcy Tronu, obchodzoną była dnia 3 b. m. w stolicy Królewstwa Polskiego z przyzwoitą uroczystością. W kościele ś. Krzyża w obliczu Władz krajowych, Senatu, Ministrów, Rady Stanu i licznie zebranego ludu, JW. Arcy-Biskup Prymas Królewstwa odprawił solenne nabożeństwo, i odśpiewał *Te Deum* za jak naydłuższe życie i panowanie całey Dostoyney Rodziny. Tegoż dnia wieczorem miasto oświecone zostało.

Zdanie sprawy Deputacyi wezwaney do przysądzenia nagród za przedmioty malarstwa, rzeźby, architektury, sztycharstwa i rysunków, ubiegającym się o nie Artystom polskim i cudzoziemcom w Polszcze osiadłym.

Przedmioty malarstwa.

Klassa I.

Kompozycye wyższe i akademickie: przedmiot historyczny.

1) wielkie nagr. (Medal złoty pierwsz. wielk.
2) (— srebrny teyże wielk.

Deputacya widzi się bydź zniewoloną z żalem oświadczyć, że żadne z dzieł należących do tey klassy, które były na wystawie, nie zdawało jey się zasłużyć nawet na pochwałę.

Klassa II.

Obrazy wystawujące sceny w pożyciu ludzkiém, portrety i peyzaże oryginalne.

1) Nagrody (Medal złoty drugiey wielkości.
2) (— srebrny teyże wielkości.

W klassyfikacyi pierwiastkowo przyjętey przez Deputacyą w roku 1821 i następnie w roku 1823 klassa ta nie składała, jak jeden szczególnie rodzay, i miała tylko dwie nagrody powyżey oznaczone. Lecz pomiędzy dziełami podanemi na teraźnieyszą wystawę, która w każdym z wyszczególnionych rodzajów wyżey postąpiła, Deputacya, rozróżniając wiele sztuk, które się jey zdawały zasługiwać na zaszczyt uwieńczenia, z różnych względów, a oraz godząc zasady przez nią założone ze słusznem zachęceniem, które się należy autorom tych przedmiotów, osądziła za stosowne, ustanowić tu trzy podziały następujące, przywiązując do każdego z nich też same nagrody początkowo przyznane klassie, do którey należą.

Poddział I.

Obrazy wystawiające sceny w pożyciu ludzkiém małey lub średniey proporcyi, gdzie figury główną mają rolę, bez dopełnienia warunków akademickich.

1) Nagrody (Medal złoty drugiey wielkości.
2) (— srebrny teyże wielkości.

Deputacya jednomyślnie zgodziła się przysądzić pierwszą z tych nagród, medal złoty drugiey wielkości, *Januaremu Suchodolskiemu*, autorowi obrazu pod N. 69 katalogu, wystawiającego *śmierć Króla Władysława* pod Warną. Deputacya uważała z prawdziwém zadowoleniem w tém dziele, jak i w drugiém obok będącém, pod N. 68, *wzięcie chorągwi Mahometa pod Wiedniem pod dowództwem Jana Sobieskiego*, wiele żywości imaginacyi i zapału, równie jak wielką łatwość kompozycyi, którey do osiągnienia nayznakomitszych rezultatów nie brakuje, jak tylko więcey wprawy, a następnie więcey znajomości effektu światła, rysunku i stosownego użycia kolorów. Pomimo kilku lekkich niedokładności, które się pod tym względem postrzegać dają, przedmiot ten niemniey jest godnym pochwały. Okazuje on w autorze usposobienie prawdziwie rzadkie, któreby wypadało zachęcać do doskonalenia z gorliwością, i zdaje się upoważniać do powzięcia nayświetnieyszych nadziei. Druga nagroda tego poddziału nie została przysądzoną.

Pochwała: Rewija pod Powązkami przez *Józefata Łukasiewicza* pod N. 92. Pierwszy plan tego obrazu przedstawia niektóre dobre szczegóły i wykonanie staranne. Nieszczęściem nie udało się równie dobrze artyście pokonać w innych częściach ostateczne trudności swego przedmiotu.

Poddział II.

Portrety.

1) Nagrody (Medal złoty drugiey wielkości.
2) (— srebrny teyże wielkości.

Deputacya mając na zasadzie, że dzieła należące do tego rodzaju nie powinny być wieńczone, jak tylko o tyle, o ile wykazują talent prawdziwie wyższy, z tego więc powodu, ani pierwsza, ani druga nagroda tego poddziału nie mogła być przyznana.

Pochwały: Uznane były za chlubnie współubiegające się:

Portret damy oznaczony Numerem 185, *Pfanhauzera*, Pensyonarza Rządowego w *Rzymie*, wystawujący wiele prawdy w kolorycie ciała, dobre modelowanie i dosyć poprawności w rysunku. Szczerze żałować potrzeba, że między różnemi przedmiotami nadesłanemi z *Rzymu* przez autora, ten tylko był jeden, który się zdał godnym zastanowić uwagę Deputacyi.— Portret pod N. 40 wystawiający *kobietę w wieku* przez *Jerzego Podbielskiego*, ucznia tuteyszego Uniwersytetu. Deputacya się przekonała, że autor oddał z wielką prawdą naturę, i że styl, nieco przytwardy, jakiego użył, stosował się dobrze do tego rodzaju. Rzut światła na ciało zwątlone wiekiem przykłada się także wiele do dania całemu przedmiotowi zupełnego efektu, co dowodzi, iż autor umie przypatrywać się naturze i brać z niey wzory. Deputacya mając wzgląd na chlubne usiłowanie autora i przekonana, że użyteczne zachęcenie stanie się pobudką do podwojenia gorliwości i usilności, proponuje rządowi nabycie tego obrazu. Portret (bez numeru) wystawujący *oficera od hułanów* przez *Molinarego*, ucznia Uniwersytetu. Deputacya zastanawiała się z zadowoleniem nad tém dziełem, które łączy z doskonałém podobieństwem w wysokim stopniu świeżość kolorytu, exekucyą niewymuszoną, jako też wiele życia i expressyi. Portret pod N. 15 przez *Antoniego Ziemeckiego*, ucznia JP. *Kokulara* w *Rzymie.* Wielkie podobieństwo, exekucya śmiała i mocna, tudzież wiele prawdy, odznaczają korzystnie ten przedmiot. Życzyćby jednak należało więcey poprawności w rysunku ręki i draperyi.

Poddział III.

Peyzaże.

1) Nagrody (Medal złoty drugiey wielkości.
2) (— srebrny teyże wielkości.

Deputacya nie przyznała pierwszey nagrody tego poddziału. Drugą przysądziła obrazowi oznaczonemu N. 17 *widok zdjęty w lesie*, przez Józefa *Richter.* Koloryt jest w powszechności bogaty i prawdziwy, effekt perspektywy powietrzney nadewszystko wiernie zachowany i dobrze oddany. Lecz liście drzew nie są dość w znacznych massach, a zbyteczne wykończenie szczegółów szkodzi nieco ogólnemu effektowi. Obłoki mniey zręcznie gruppowane i zbyt rozdrobnione. W ogóle jednak ten przyjemny przedmiot nie zawiódł nadziei, powziętey z pierwszego dzieła tegoż artysty, a deputacya zadowolona, widząc rękoymię postępku zawsze wzrastającego, ma sobie za obowiązek oświadczyć swoje ukontentowanie autorowi.

Pochwała przyznana obrazowi pod N. 206, *widok cmentarza ś. Barbary* w Krakowie, przez Marcina *Zalewskiego.* Dzieło okazujące wiele znajomości perspektywy, koloryt ciepły, dobry rozkład światła i wiele powietrza w obrazie. W ogólności przypomina autor w niektórych mieyscach sposób malowania *Canalettego.* Niebo tylko surowe i nieprzeźroczyste, nie jest wolne od krytyki. Obraz ten czyni nadzieję, iż gdyby autor miał podaną sposobność naśladowania dobrych wzorów i pracowania pod przewodnictwem biegłych nauczycieli, kray mógłby osiągnąć w nim artystę wielkiey użyteczności, zwłaszcza w rodza-

ju dekoracyynym. Deputacya sądzi przeto, że byłoby do życzenia, aby rząd dostarczył P. *Zalewskiemu* środków do udoskonalenia talentu, który okazuje dzieło tu w mowie będące.

Klassa. III.

Miniatury, peyzaże, kwiaty kolorami pokrywającemi (*à la Gouache*), lub wodnemi (*aquarelles*).

1) Nagrody (Medal złoty trzeciey wielkości.
2) (— srebrny teyże wielkości.

Pierwsza nagroda tey klassy przeznaczoną została autorce obrazów wystawiających kwiaty, oznaczonych N. 30, 31, 32, 33, *Henryecie Beyer*. Obraz pod N. 30 szczególniey zwrócił uwagę Deputacyi przez miękkość pędzla, pogodny koloryt, i doskonałe naśladowanie natury, które naywięcey go zaleca. Członkowie Deputacyi nie wahali się zatym położyć tę przyjemną pracę sztuki w liczbie tych, któreby Rząd mógł nabyć z prawdziwym pożytkiem dla szkoły krajowey, i z pożytkiem sztuk pięknych. — Peyzaż (à la Gouache) pod N. 55. w katalogu wystawiający widok wzięty z terrassu zamku królewskiego w *Warszawie*, przez półkownika *de Kiel*, zasłużył na drugą nagrodę tey klassy. Piękne to dzieło okazuje wiele prawdy, łatwą exekucyą, znajomość podziału światła, i pełną przyjemności całość.

Pochwała: *widok Biblioteki publiczney warszawskiey* wykonany wodnemi farbami (*à l'aquarelle*) przez *Jana Piwarskiego* pod N. 48 katalogu, zwrócił uwagę Deputacyi przez dokładność perspektywy i staranne wykonanie.

Przed ukończeniem rozdziału malarstwa, Deputacya pomimo niektórych, znaydujących się na wystawie kopiy, zasługujących na uwagę, widziała się w niemożności przyznania im nagrody, otrzymały tylko pochwały bez względu na klassy, do których należą: Obraz pod N. 56 wystawujący *installacyą kardynała Wolsey* przez Michała *Deangelis*, zawierający wiele pięknych szczegółów, i kopija pod N. 180 *Andromeda oswobodzona przez Perseusza*, podług *Rafaela Mengsa*, przez Ignacego *Tylińskiego* pensyonarza Rządowego w Akademii petersburskiey. Deputacya przyznając winne pochwały tym dwóm pięknym robotom, zachęca ich autorów, aby odtąd nie ograniczali się samém kopijowaniem. (*d. c. p.*)

— Chorąży *Czekunów* z drugiego pułku Kozaków dońskich *Kałasonowa* mianowany został kawalerem orderu ś. Włodzimierza 4 klassy za to, że ocalił życie kobiécie jedney, w czasie pożaru d. 29 pazdziernika r. z. we wsi Ożarowice, w województwie krakowskiém. (*M. W.*)

Anglia.

Londyn dnia 18 kwietnia.
(z Gazety Pruskiey Stanu.)

Jego Królewska Mość, z przyczyny zaszłey zmiany powietrza na początku tygodnia zeszłego, miał lekki paroxyzm podagry, we czwartek wszelako miał się już znowu tak dobrze, że mógł użyć przejażdżki. Podług ostatnich wiadomości z Windsor N. Król Jegomość w obu dniach następnych używał przejażdżki i znaydował się w dobrym bardzo stanie zdrowia.

— W sobotę wieczorem przybył tu statek królewski *Kraus* z depeszami od posła naszego w Konstantynopolu *P. Stratford Canning* do ministra *Canning*, jako też z depeszami od naszego posła w Wiedniu, z dnia 6 t. m., to jest czasu jego przejazdu przez Wiedeń.

— Zawczoray po południu odbyła się dwugodzinna gabinetowa rada w wydziale spraw zagranicznych, na którey znaydowali się wszyscy członkowie rady tayney, prócz jednego tylko, dotąd tu nieobecnego Xięcia Wellingtona. Sessya ta, nie z przyczyny przywiezionych przez statek królewski *Kraus* depeszów nastąpiła; bo w tym celu członkowie rady tayney na piątek otrzymali wezwanie.

— W sobotę o południu. Hr. *Liverpool*, kanclerz skarbu i P. *Huskisson* długą mieli naradę z P. *Canning* w jego pomieszkaniu.

— Posłowie portugalski i neapolitański naradzali się zawczora z P. *Canning*.

— Wczora przyszły depesze od naszego posła w Paryżu, do wydziału spraw zagranicznych.

— Xiążę *Devonshire* wczora miał naradę względem swojego wyjazdu do Petersburga, w tytule nadzwyczaynego posła angielskiego na koronacyą N. Cesarza Nikołaja. Xiążę półtory godziny bawił u P. *Canning*.

— P. *Long* miał wczora równie, jak w sobotę naradę z Hr. *Liverpool*.

— Wczora Margrabia *Landsdown* i Hr. *Grey* podali w izbie wyższey petycye od katolików irlandzkich, a pierwszy także petycyą od wielu znakomitszych protestantów irlandzkich, w sprawie katolików, nie robiąc atoli przełożeń; z czego się widocznie okazuje, że rzecz o katolikach irlandzkich, na tey sessyi nie będzie roztrząsana.

— W izbie niższey, wniesienie propozycyi względem założenia nowey birży zbożowey w Londynie, mocnego doznało sprzeciwienia się Pana *Baring* (który to do sześciu miesięcy odłożyć radził); 76 atoli kreskami przeciw 27 przyjęte zostało. Petycya także miasta Londynu, o otworzenie wolnego handlu, z równemi i na zboże ustawami, była podana, którą P. *Wood* wymównie popierał.

— Oba bile P. *Peel*, względem poprawienia sądów kryminalnych, będą na sessyą wniesione i roztrząsane.

— Bil kanclerza skarbu, względem ustanowienia papierów skarbowych wzięty został pod rozwagę.

— Dnia 21. —

Wczora Minister *Peel* w izbie niższey wniosł bil względem popisu cudzoziemców; przez co tak nazwany bil cudzoziemski, na który się tak często użalano, całkiem upadł. Winniśmy to spokoynemu postępowaniu cudzoziemców, i spodziewamy się, że nie dadzą żadnego powodu do odnowienia wspomnionego bilu. P. *Peel* wspomniał w swym głosie, iż raz tylko i to bynaymniey nie z powodu politycznego, bil cudzoziemski był użyty.

— Xiążę *Devonshire* zawczora i wczora po południu znowu się naradzał z ministrem *Canning* w wydziale spraw zagranicznych, i ma na początku maja ztąd wyjechać.

— Poseł francuzki pracował zawczora z ministrem *Canning* w wydziale spraw zagranicznych, a wczora przyszły tamże depesze od naszego posła w Paryżu.

—Dziś rano przyszły depesze do wydziału spraw kolonialnych, od jenerała porucznika *Cole*, znaydującego się na wyspie Maurycego.

— Podług listów z Kalkuty z d. 30 grudnia, otrzymano tam dokładne wiadomości d. 5 tegoż m. z *Prome*, o zaszłych w d. 1, 2 i 5 grudnia potyczkach z Birmanami, którzy zupełnie pobici zostali.

— W izbie wyższey Hr. *Grosvenor* uczynił hrabiemu *Liverpool* zapytanie, z przyczyny ogłoszoney w naszych gazetach wieści, o wzięciu Missolungi przez Ibrahima baszę: czyli jest nadzieja, że Anglia chwyci się sprawy greckiey, lub czy ją całkowicie na los szczęścia zostawi? Hr. *Liverpool* odpowiedział: jako zawsze woyna skończyć się może, tak też nie należy Anglii, w neutralności zostającey do niey się mieszać. Ta zaś polityka, czy jest słuszną lub nie, jasno WPanom i krajowi pokazać powinna, iż gdy takie postanowienie uczyniono, ścisła neutralność powinna bydź dochowywaną.

— W izbie niższey, pomiędzy innemi wniesione zostały liczne petycye o przeyrzenie ustaw zbożowych szczególniey; P. *Brougham* podał petycyą przez 2100 przeszło mieszkańców Trogmortonu i okolic podpisaną, gdzie wyrażono, iżby polityka mądra i dobroczynna, która nowe urządzenia względem handlu zagranicznego poczyniła, rozciągnęła je i na handel zbożowy. Petycye te wydrukowano.

— Xiążę *Devonshire*, jak słychać, ma udać się na ląd i daley podróż do Rossyi odbywać;

)3(

orszak zaś jego i służebni tęż drogę morzem odprawią, a to na okręcie królewskim *Blonde*, który do tego jest już przygotowany, i pod kapitana Lorda *Byrona* będzie dowództwem.

— W telegrafie *Hampshire* czytamy co następuje: „Nie tylko mamy wiadomość o zerwaniu zawieszenia broni i ponowieniu krokow nieprzyjacielskich przez Birmanów na granicach południowo-wschodniey części naszego kraju w Indyach, jako też o wybuchnieniu woyny w *Bhurtpoore* w Indyach środkowych, ale nadto pewną jest rzeczą, iż inny jeszcze, potężny nieprzyjaciel, powstał w *Cutch*, na północ *Bombay*, w bliskości granic perskich. Okręt, który wypłynął d. 25 listopada z *Bombay*, przywiózł nam wiadomość, że półkownik *Napier* z 6 regimentami *Seapoysow*, jednym regimentem jazdy i jedną brygadą artyleryi konney, wyruszył do *Cutch*, gdyż *Amitorzowie* z *Sind* przedsięwzięcia zacięte i wojenne okazali.

— Z gazet, w Bagota wychodzących, wyświeca się, że wyrok względem zniesienia pożyczki do zmnieyszenia długu wewnętrznego, który już roku przeszłego w Izbie Reprezentantów przeszedł, znowu teraz do Senatu wniesiony będzie. Mniemano, że 20 mil. dollarów będzie potrzeba, ale zebranie ich tu teraz, nie nader pocieszające czyni nadzieje.

— Pomiędzy rękodzielnikami w *Blackourn* w *Lancashire* prawdziwy głód powstał, co teraźnieysze prawa zbożowe bardzo nie dobrze zaleca.

Francya.

Paryż d. 19 kwietnia.

(z Korrespondenta Hamburskiego.)

Król Jmć d. 21 t. m. odwiedzi kościoły ś. Ludwika na wyspie, ś. Gerwazego, ś. Ludwika i ś. Pawła, i ś. Małgorzaty, a to kontynując stacye jubileuszowe.

— Król Jmć barona *Ballinvillies* mianował wielkim mistrzem obrzędów orderów królewskich; barona *de la Porte* (syna intendenta listy cywilney, który padł pierwszą ofiarą sądu rewolucyynego) mianował swym kawalerem pokojowym, a hrabiego Leona *de Neuville* kamerjunkrem honorowym.

— Król Jmć dawał wysłuchania prywatne, margrabiemu *Sassenay*, sekretarzowi rozkazow Xiężny *Berry;* margrabiemu *Chaumont Gulttry* i hrabiemu *Lauroncin*.

— Wczora o pół do pierwszey Król pracował z Hrabią Villele i Ministrem woyskowym.

— Naysławnieysi adwokaci i wyższe trybunały zgromadzały się, dla naradzenia się nad pismem P. *Montlosier*. Wypadek obrad ich jest następujący: 1) Exystencya towarzystw, związkow i kongregacyy, które upoważnionemi nie są, jest podług prawa dziełem podpadającém karze. 2) Exystencya jezuitów we Francyi jest faktem przeciwnym prawom; można żądać ich rozwiązania, bezwzględnie na inne kary, na ten przypadek właściwe. 3) Deklaracya duchowieństwa 1682 jest prawem stanu, i jest występkiem, ogłaszać nauki i zdania jey przeciwne. 4) Hrabia *Montlosier* ma prawo, fakta w piśmie swem objęte, przed sąd wnosić i jako przestępstwa wystawiać, do których prawa kryminalne mogą bydź stosowane. Gazeta *Etoile* dopomina się, ażeby *Dziennik rozpraw*, który tę wiadomość ogłosił, postarał się o adwokata, coby ten wypadek obrady podpisem swym chciał upoważnić.

— Piąta kompania gwardyi królewskiey (kompania Riviere) będzie rozwiązaną, a żołnierze i oficerowie wcieleni zostaną do innych kompaniy tegoż korpusu albo do woyska.

— Kommissya śledcza Izby Parów słuchała wczora PP. *Franchet*, jeneralnego dyrektora policyi, *Tourin* notaryusza, *Saulty*, Hr. *Semelle* i Hr. *Bruges*.

— Na wczorayszem posiedzeniu Izby Parów, projekt do prawa względem różnych zamian dóbr krajowych, po niejakich rozprawach, przyjęty został większością 126 przeciwko 25; potym odbywały się dalsze rozprawy o projekcie wynagrodzenia kolonistów. Izba Deputowanych zaymuje się projektem prawa o cłach. Ztąd wczora i zawczora przyszło do żwawych rozpraw o traktacie handlowym z Anglią. Przyjętą nakoniec została poprawa, przez oppozycyą podawana, większością 183 przeciwko 145.

— Żona Jenerała *Mac-Gregor*, siostra Boliwara, jest teraz w Paryżu.

— Boliwar więcey teraz, aniżeli kiedykolwiek, jest naglony, powrócić do stanu prywatnego, jak tylko się kongres w Panama ukończy.

— Wczora zaczęła się licytacya obrazów zmarłego Dawida.

Rozmaite Wiadomości.

(z Pszczoły Północney).

Niektórzy sztukmistrze i szarlatani, zwracający na się uwagę ciekawych przez ciąg zimy, przenieśli się teraz do szałaszów pod *Kaczelami*. W niedostatku widowisk teatralnych, wielu bez wątpienia dla przepędzenia czasu i uniknienia nudy, odwiedzać będzie szałasze, to jest: wodzić tam dzieci — Dla tego też polecamy szarlatana Orsynego z synem, pokazującym sztuki indyyskie; balansiera Szustera z komp.; bałansiera-groteska Lemana i jego zwierzęta. — Słuszna jest przypatrzyć się tym zabawom ludu!

— We wszystkich niemal stolicach Europy, zbiory osobliwości, dzieła sztuk i tym podobne zakłady, pokazywane są darmo dla cudzoziemców, prócz tylko, co z grzeczności dają stróżom i dozorcom niższym; inaczey się rzecz ma w Londynie; przypatrzenie się piękności, ciężkie tam cło ma na się nałożone — Dla przykładu, przytoczymy Opactwo w Westminster — W ostatnich pięciu leciech, *Czyczeronowie* czyli oprowadzający tamteysi, zebrali summy następujące:

W roku	1821	648 funt. szt.	czyli	16,140 rub.	
—	1822	2317	—	— 57,925	—
—	1823	1664	—	— 41,500	—
—	1824	1529	—	— 38,225	—
—	1825	1585	—	— 39,625	—
Ogółem		7743	czyli	193,415	

Tym sposobem obowiązek oddzwiernego albo pokojowego w Westminster, przynosi więcey, aniżeli inne jakie mieysce cywilnego lub woyskowego urzędnika, w innych krajach. *NB.* Wyjąwszy lichwiarstwo i temu podobne podłe zapomagania się środki.

— Pies, mieszaniec z brytana i legawego, pokazywany teraz jest za pieniądze w Lugdunie — Gra on po *mistrzowsku* w domino, i *elegancko* wekarte, jak o tém jeden z dzienników paryzkich donosi. Przenoszą go, nad owego psa *Munito*, którego przed czterema laty pokazywano w Paryżu; zowie się *parfe* (*parfait*, *doskonały*) —

— Lekarze amerykańscy wyrachowali, iż z gorączki żółtey, statecznie tam umiéra: ze stu ludzi Negrów, jeden; z dwóchset Niemców, trzech; Hollendrów dwóch; Amerykanów trzech; Anglików czterech. Z krwistych w ogólności umiera od tey zarazy, dziesięć osób ze sta. Kobiety, rzadziey jey podlegają, jak mężczyzni.

— Uiszczonem zostanie żądanie wielu osób, przez wydanie wkrótce brakujących dotąd mapp województw Królestwa Polskiego na duzey skali. Wyszła już pierwsza mappa województwa płockiego, na wielkim arkuszu, zawierająca granice obwodów i dekanatów, instytuta religiyne i naukowe, sądy, stacye pocztowe i wiele innych szczegółów; ułożona przez J. Kolberga, professora warszawskiego uniwersytetu. Przedaje się w Warszawie po zł. 4 w handlu, przy ulicy Senatorskiey N. 496, A. *Dal Trozzo*. (*M.W.*)

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora Andrzey Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 52.

Wilno dnia 30 kwietnia v. s. Roku. 1826

1 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyją etc. etc. etc.

Pozew przed Sąd Grodzki Powiatu Wileńskiego, loco per agende executionis na roczki Majowe lub po nich następne; Urodzonemu Michałowi Jeleńskiemu Kapitanowi, z powodztwa Urodzoney Tekli Petrusewiczówny z dokładem opieki rodzeństwa działającey; wynoszący się w referencyi do obligacyinego dokumentu w roku 1812 nowembra 9 dnia przez obżałowanego na czerwonych złotych 500 wydanego, a w roku 1821 grudnia 19 dnia w akta Grodzkie Wileńskie wprowadzonego, dekretu niestannego 1826 roku februarii 1 dnia nastałego, dowodów u Sądu złożyć się mających, w rzeczy i o to: iż obżałowany Jeleński zostając winien żałującey delatorce czerwonych złotych sztuk 500, nietylko że mimo zapewnienie pismem uczynione, i byłe ręczenia rzeczoney summy nieopłaciłeś, lecz nadto w czystem zawinieniu od terminu zakreśloney wypłaty, przynależnych nie wniosłeś procentow, i bez wiadomego mieysca własnego pobytu, żadney dla żał. delatorki nie czynisz obżałny nadziei w opłacie, a przeto żałcą delatorka przymuszoną się widzi, z mocy konst. 1776 in foro ubiquinario pozyskania należności drogą prawa, a bliższą będąc do dowodu i odwodu, pozywa i zakłada prośby: activitatem loci standi warować nakazania, dowodów ze strony żał. delatorki utwierdzenia i do onych bliższą uznania, paręki na obżałnym Jelenskim wedle prawa art. 29 i 45 z rozdz. 4 decydowania, summy cz. złotych sztuk 500 z procentami od terminu zakreśloney wypłaty, wespół z expensem wypadającym sądzenia; za stawaniem pod nieuchronnemi karami sprzeciwieństwa, a w razie niestanności ad extenuationem do wszelkiego nieruchomego i ruchomego majątku, gdziekolwiek i u kogo bądź znaydującego się w dzierżeniu, z wolnym aresztem summ, i ruchomości przez publiczną licytacyą wyprzedania, a za niewynalezieniem lub niewystarczeniem funduszu, samey osoby obżał. stosownie do prawa art. 98 z rozdz. 4 ubezpieczenia, i tego wszystkiego spełnienia co proszonem, i z prawa przynależnem będzie. Z wolną poprawą żałoby lub nowey wyniesienia.

Roku 1826 kwietnia 13 dnia, Woźny na podpisie wyrażony świadczę, iż kopią tego pozwu zgodną, z powództwa Urodz. Tekli Petrusewiczówny z dokładem opieki rodzeństwa czyniącey, Urodzonemu Michałowi Jeleńskiemu Kapitanowi, niewiadomemu mieysca pobytu i osiadłości, u drzwi Sądowych przybiłem, i o stawaniu ku rozprawie przed Sądem Grodzkim Ptu Wilenskiego na roczki majowe lub po nich następne zapowiedziałem.

Woźny Sądu Ziem. Ptu Wilen. Antoni Siewruk.

Roku 1826 mca apryla 14 dnia, Przed Aktami Grodzkiemi Ptu Wilen. stawając osobiście Woźny wyżey wyrażony Rellacyą ninieyszego pozwu urzędowie zeznał.

Przyjąłem Regent Andrzey Towiański.

Dozwolono drukować dnia 28 kwietnia 1826 r. Cenzor Radzca Stanu Ignacy Reszka.

1 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

UUr. Antoniemu Szamb. Jego C. Królewsko-Pol. Mości, Stanisławowi b. Poruczn. Gwardyi Pol., Xiążętom Jabłonowskim sukcessorom Xięcia Senatora Jabłonowskiego pozew przed Sąd Ziem. Wileń. na kadencyą Sto Trojecką z powództwa Ur. Maryi z Xiążąt Sapiehow Xieżny Puzyniney Starościn. Szatern. w refencyi do dowodow u Sądu złożyć się mających do Remiss Sądu Glów. Litewsko-Wileń. 2go Depart., i w skutek onych zaszłych Sądu Ziem. Wileń. wyrokow a mianowicie za wyniesionym w roku 1825 xbra 4 i przez Gazetę ogłoszonym pozwem nastałego wynosi się o to: iż gdy obżał. Xiążęta Jabłonowscy ze skutkow zawartego przez Plenipotenta żałgo Felixa Kadłubiskiego na wyprzedaż dóbr w piątey części po zeszłey ciotce Xiężnie Jabłonowskiey, na żał. spadłych rezygnacyynego w roku 1804 stycznia 25 datowanego kontraktu summę zł. polskich 208,000 a dotąd z procentem drugie tyle delatorce zawiniają, z któremi z woli Remiss Sądu Gł. Sąd Ziem. Wileń. za powyżey wyrażonym pozwem na rozprawę w udzielnym porządku od ustanowionego z kredytorami konkursu, w swoim Sądzie z obżałnym przez zaszłą rezolucyą forum udeterminował, przeto żałca pozywa i prosi na twierdzy dowodow sądzenia na obżał. summy 208,000 zł. pol. z procentami cum altero tanto; żadnych kwitow ani dekretow extra forum w kondykcie pouzyskiwanych, jako warunkom opisu przeciwnych do detrunkaty nieprzyjęcia, nieprawne przezyski i przewody processu mimo naznaczony Sąd, gdziekolwiek otrzymane skassowania i znikczemnienia, jedney delatorce do odpowiedzi zobowiązania i ustanowienia zupełnego obrachunku kapitału i procentów, o bliższość do dowodu i odwodu, o powrót expensów prawnych S. M. Ż.

Roku 1826 aprila 13 dnia, Woźny świadczę, iż takowego pozwu kopią z autentykiem zgodną w sprawie JO. Xiężny Maryi z Xiążąt Sapiehow Puzyniney Staroś. Szatern. JOO. Xiążętom Antoniemu Szambelanowi i Stanisławowi b. Porucz. Gwardyi Jabłonowskim, jako niemającym w tey Gubernii osiadłości do drzwi Sądowych przybiłem i do rozprawy przed Sądem Ziem. Wileńskim na kadencyi Sto Trójeckiey przez Gazetę wezwać postanowiłem. Dat ut supra. Jan Kamiński Woźny Ptu Wileń.

Roku 1826 aprila 14 dnia, przed aktami Grodz. ptu Wileń. stawając osobiście Woźny JP. Jan Kamiński relacyą ninieyszego Pozwu urzędowie zeznał. Dat tu supra, przyjąłem. Regent Onufry Horodeński.

Dozwolono drukować. Dnia 29 kwietnia 1826 r. Cenzor Radca Sanu Ignacy Reszka.

---

1 Excerpt oświadczenia z Protokułu potocznego Sądu Grodzkiego Ptu Wilenskiego w dacie niżey wyrażającey się zapisanego a pod pieczęcią urzędową Grodzką tegoż Ptu et eorundem stronie jest wydan.

Roku 1826 mca aprila 24 dnia, przed Aktami Grodzkiemi powiatu Wilenskiego osobiście stawając WJP. Seweryan Naramowski major woysk Rossyyskich oświadczenie przez się podpisane do protokułu wpisać podał. Oświadczenie imieniem WJP. Seweryana Naramowskiego Majora woysk Rossyyskich na odstawnego porucznika woysk Rossyyskich Aloizego Teodora syna Barkowa zanosi się w rzeczy następney: Pod znaydowaniem się oświadczającego się w Gubernii Twierskiey w Ptcie Korczewskim jeszcze w roku 1819 odstawny Podporucznik Aloizy Teodor syn Barkow podstępnym sposobem zdobył oblig na rubli assygnacyynych 2000 datę 17 maja 1819 na sobie noszący. Jakowy oblig gdy bez żadnego zawinienia waluty niemający, a jedynie tylko podstępem zdobyty wziął swoje nastanie, pieniędzy na ony w naymniey

szey części niezaliczał i oświadczający się nie wziął, i tym sposobem ażeby ani oświadczający się ani też sukcessorowie do wypłaty nie byli zobowiązawani, i ażeby takowego obligu jako nieprawnie otrzymanego nikt nienabywał, niniejsze oświadczenie do Akt publicznych Powiatu Wilenskiego ku zapisaniu podając, i one przez gazetę Kuryera Litewskiego opublikować deklarując, dla lepszey wiary i wagi własną podpisuję ręką. W protokule podpis taki. Seweryan Naramowski Major woysk Rossyyskich.

Zgodziłem Regent Onufry Horodenski. Dozwolono drukować dnia 28 kwietnia 1826 roku Cenzor Radzca Stanu Ignacy Reszka.

---

1 W domu XX. Pijarow przeciwko kościoła Dominikańskiego u stolarza J. Pomera znaydują się różnego gatunku meble do przedania za pomierną cenę.

---

2 Sąd Exdywizorski na usatysfakcyonowanie wierzycieli nieżyjącego Franciszka Alexandrowicza b. Sędziego Grodzkiego, Remissą Sądu Ziemskiego Powiatu Lidzkiego, idącego 1826 roku januaryi 7 dnia nastałą, przeznaczony, w terminie 3 apryla ad fundum majątku Starodworcow w Lidzkim Powiecie, Gubernii Litewsko Grodzieńskiey położonego w komplecie 3 osob niżey wyrażonych zjechawszy, Administracyą tego to majątku osobie mającey zaufanie poruczył, pomiar wyznaczonym Komornikom nakazał, Komportacyą ruchomości na WW. Małgorzacie matce, Antonim synie Alexandrowiczach, naznaczył, spełnić oną w następnym Zjezdzie nakazał, Sąd swoy do dnia 3 augusta roku teraznieyszego 1826 odłożył, o czym interesowane osoby zawiadomiwszy, że w razie niejawienia się, i nieokazania swojego pretensorstwa na niestawających, podług warunku Remissy, Amissyą zapisze, objawia. Datt 1826 roku aprila 4 dnia.

Franciszek Edward Pilecki b. Prezydent Ziemski Powiatu Lidzkiego.

Heronim Skinder Sędzia Ziemski Ptu Lidzkiego Kawaler.

Józef Henszel Sędzia Ziemski i Granicz: Powiatu Lidzkiego.

Regent Adam Jodko.

---

2 Urodzony Stefan Łukawski, w Gubernii Wołyńskiéy miescie powiatowém Dubnie mieszkający, uczynił następne oświadczenie: iż Stryi jego Urodzony Jakób Łukawski, w młodym jeszcze wieku oddaliwszy się z Państwa Rossyiskiego, gdy przez lat kilkadziesiąt żadnego nieuczynił do familii zgłoszenia się, rodzeni jego bracia, to jest, oyciec oświadczającego, Józef i Stryi drugi Franciszek Łukawski, bardziey przekonany o smierci jego, jak życiu, o spadek sukcessyi z fortuny macierzystéy, temuż Urodzonemu Jakóbowi Łukawskiemu przynależnéy, ustanowili prozekucyą prawną przeciwko Urodzonym Michałowi Czerkasowi, Janowi Rynkiewiczowi, Woyciechowi i Annie z Kłodnickich Horaimom, Antoniemu i Franciszce z Horaimow Michałowskim, dziedzicóm części wsi Michałkowiec, w Gubernii Wołyńskiéy powiecie ostrogskim położoney, a późniéy z temiż osobami zapisali się na kompromis, którytо Sąd Kompromisarski dekretem swym roku 1798 dnia 28 kwietnia w Czernichowie ferowanym, a do akt ziemskich ostrogskich tegoż roku dnia 19 czerwca wniesionym, od dziedziców wsi Michałkowiec dla Urodzonego Jakóba Łukawskiego summę 4,772 złotych groszy $27\frac{1}{2}$ należyć przyznał; lecz z przyczyny niedowiedzionéy bezpotomnéy smierci tegoż Urodzonego Jakóba Łukawskiego z summy wyżey pojasnionéy oycu oświadczającego Józefowi Łukawskiemu i drugiemu Stryjowi Franciszkowi Łukawskiemu podnieść nie dozwolił; owszem, zostawiwszy tę summę przy gruncie wsi Michałkowiec na piątym procencie, polecił tymże Urodzonym Józefowi i Franciszkowi Łukawskim, wyszukiwać sladów śmierci bezpotomney Urodzonego Jakóba Łukawskiego choćby przez wyjednanie od Rządu tak w kraju Rossyyskim, jako też za posrednictwem krajowego Rządu w krajach zagranicznych publikacyi, i na to procenta od wspomnionéy summy narastające przeznaczył; wkrótce po zapadłym dekrecie oyciec oświadczającego Józef Łukawski do wszelkich spadków po rodzicach i po Jakóbie Łukawskim nabył prawa od swojego brata Franciszka Łukawskiego, które Sąd Kompromisarski, jeszcze podówczas, z powodu nierozsądzenia całkowitéy sprawy w swéy powadze exystujący, zatwierdził, i dekretem powtórnym roku 1798 dnia 27 grudnia podobnież w Czernichowie zapadłym, a w aktach ziemskich ostrogskich roku 1799 dnia 28 julii oblatowanym, drugą summę złotych 366 groszy 20 dla Urodzonego Jakóba Łukawskiego już od samego Michała Czerkasa z wsi Michałkowiec przysądziwszy, narastający procent na przedmiot wyszukiwania dowodów śmierć bezpotomną Urodzonego Jakóba Łukawskiego okazujących, choćby przez publikacyą w kraju Rossyiskim i za granicą, do rąk oyca oświadczającego opłacać nakazał, ciągłe processa o inne summy spadkowe po rodzicach prowadzone, także śmierć oyca i małoletność oświadczającego, w ostatku odmówienie wypłaty procentow przez dziedziców wsi Michałkowiec, stały się przeszkodą, że dotąd wyszukaniem dowodów śmierci bezpotomnéy Urodzonego Jakóba Łukawskiego zająć się niemożna było, z tego powodu oswiadczający, zważając, że pokąd nie będzie zdziałana, stosownie do dekretu kompromisarskiego publikacya, potąd on, ani summ kapitalnych, ani procentów, z lat kilkunastu przez dziedziców wsi Michałkowiec zawiedzionych, niebędzie mógł odzyskać, doprasza się, iżby zwierzchność Wołyńska Gubernialna, względnie opublikowania przez Gazety Kuryera Litewskiego, oraz w Państwach Austryackim i Pruskim, czy nieznaydują się gdzie Urodzony Jakób Łukawski, lub jego sukcessorowie, z linii prostéy idący, uczyniła swoje skommunikowanie się, na skutek takowego oświadczenia Zwierzchność Wołyńska Gubernialna wzywa Urodzonego Jakóba Łukawskiego, albo (jeżeli ten już życie zakończył) sukcessorów onego z linii prostéy pochodzących, lub przez nich prawnym porządkiem umocowanego, do osobistego stawienia się na mieysce mieszkania synowca jego Urodzonego Stefana Łukawskiego, to jest, do miasta powiatowego Dubna z niewątpliwemi dowodami w okoliczności wyżey zjasnionéy potrzebnémi, a to, dla podniesienia summy kapitalnéy z procentem dla tegoż Urodzonego Jakóba Łukawskiego dekretem kompromisarskim nadmienionym przysądzoney. W Żytomiérzu dnia 6 kwietnia roku 1826

Wiedzy Ministerium Spraw Wewnętrznych Urzędnik, zawiadujący wydziałem zagranicznym w Kancellaryi JW. Gubernatora Cywilnego Wołyńskiego, Radzca Honorowy i Kawaler Józef Janin Maciejowski.

3 Pod Panowaniem Nayjaśnieyszego IMPERATORA JEGOMOSCI NIKOŁAJA Igo Samowładnącego Całą Rossyą. Excerpt z Protokułu potocznego Ziem. Ptu Pińskiego zapisanego w nim w dacie poniżey wyrażoney Oświadczenia na żądanie strony w roku teraźnieyszym jednoczasowie pod pieczęcią Urzędową Ziem. tegoż Ptu wydany.

Roku 1826 mca apryla 7 dnia. Oświadczenie wespół z naysolennieyszym manifestem, osobiście stawający przed Aktami Ziem. Ptu Pińskiego Franciszki z Lachowiczów Xiężny Giedroyciowey Kapitanowey woysk Ross., przeciwko WJPanu Ludwikowi Piotrowi Lachowiczowi, Kapitanowi woysk Pols. stryjowi swemu, z następnych zaniesione powodów, Kapitan Lachowicz Pisarz Kommissyi porządkowey Wileńskiey z udziału naywyższey Opatrzności w ziemi, kapitałach, gotowym groszu, brylantach, perłach, i różney ruchomości niemniey kamienicy w mieście Wilnie sytuowaney znaczne summy z górą dwakroć kilkadziesiąt tysięcy posiadający fundusz, w roku 1820 bezpotomnie zszedł z tego świata, a tak wszelka po nim pozostałość drogą naturalney sukcessyi spadła na trzech rodzonych, braci Ignacego Rotmistrza Województwa Brzeskiego, oyca żałącey się Xiężny Franciszki z Lachowiczów Giedroyciowey, Xawerego i Ludwika Piotra Lachowiczów Kapitanów woysk Polskich; oyciec żalcey Ignacy Lachowicz, mieszkając w ptcie Pińskim obarczony wiekiem i słabością zdrowia nie mogący sam zająć się ułatwieniem interessów, tyczących się spadku po bracie Kajetanie Lachowiczu, Pisarzu Kommissyi porządkowey Wileń., do odzyskania tego wszyskiego, co tylko na jego schedę równoważnie przynależało, wydał plenipotencyą obżalmu Ludwikowi Piotrowi Lachowiczowi bratu swemu, który z mocy plenipotencyi odbierając od niektórych osób znaczne summy, pieniądze za arędę kamienicy oraz dochody z placów, niemniey zabrawszy srebro, meble i inne ruchomości oycu żalcey Ignacemu Lachowiczowi za życia jego naymnieyszego ztąd nieprzysłał udziału, w ciągu jakowego czasu oyciec żalcey Xżny Giedroyciowey Ignacy Lachowicz dług śmiertelności wypłacił i podobnież stryj W. Xawery Lachowicz Kapitan b. woysk Pol. toż bezdzietny i bezżenny dni życia w roku bieżącym zakończył w mieście Wilnie w domie stryja mego W. Ludwika Piotra Lachowicza, po którym pozostałe w gotowiznie do 15,000 zł. Pol. sr., obligi należne temuż zeszłemu W. Xaweremu Lachowiczowi Kapitanowi b. woysk Pol. stryjowi summy i różnego tytułu ruchomoście sam jeden obżałowany W. Ludwik Piotr Lachowicz Kapitan b. wosk Pol. do swego zajął władania; bynaymniey nie pomniąc na to: iż żaląca się Xiężna Giedroyciowa z głowy oyca swojego schedy po Kajetanie Lachowiczu Pisarzu Kommissyi porządkowey jest naturalną sukcessorką jako też i po stryju W. Xawerym Lachowiczu nie dawno zmarłym, jako rodzona synowica połowy spadku niekwestyonowaną została właścicielką i kiedy stryy żalącey się W. Ludwik Piotr Lachowicz Kapitan b. woysk Pols. dziś żyjący, folwark z Exdywizyi w Wileńskim powiecie Szulniki zwany, Kamienicę w Wilnie, place w tymże mieście położone, summy wszystkie od różnych osób należne, perły, brylanty, mobilija, srebro, summy w gotowiznie, oraz wszelkie ruchomoście po W. Kajetanie Lachowiczu Pisarzu Kommissyi porządkowey Wileńskiey, gotowe pieniądze, obligi i kosztowne w srebrze i sprzętach porządki, po W. Xawerym Lachowiczu Kapitanie b. woysk Pol. stryjach żalącey się, całey pozostałości w równey połowie aktorki do swego urządzenia zajął i żalącey się nic dotąd jeszcze ze spadku po dwóch stryjach nie tylko że nie oddał, lecz korzystając z odległego żalcey mieszkania, summy gotowe do podziału należne na swój obrócił użytek, a od niektórych podnosząc na obligach były kapitały, pod imieniem obcym nabywjakowy krok stryja W. Ludwika Piotra Lachawicza Kapitana woysk Pol., kiedy pomimo oczekiwania synowicy dąży widocznie na wiecznojey funduszu i zachwianie należnego po stryjachą WW. Kajetanie i Xawerym Lachowiczach spadku, na kilkakroć sto tysięcy zł. pol. sr. wynoszącego, że przeto i zabrania przez samojednego W. Ludwika Piotra Lachowicza Kapitana woysk b. Pol. po stryjach WW. Kajetanie Pisarzu Kommissyi porządkowey i W. Xawerym Kapitanie woysk b. Pol. Lachowiczach, w gotowiznie pozostałych summ, brylantów, pereł, srebra, mobilijow i innych kosztownych ruchomościów, pobieranie intrat z kamienicy i placów w mieście Wilnie położenie mających, podnoszenie i obracanie na swój awantaż kapitałów żaląca się z stryjem swoim W. Ludwikiem Piotrem Lachowiczem Kapitanem b. woysk Pol., rozpocznie formalny process i ze wszystkiego zdania kalkullacyi żądać będzie, ninieyszym zapowiadając Oświadczeniem, takowe jego nadużycia naysolenniey manifestuje, i aby nikt zgoła o majątki ziemne, kamienicę i place w mieście Wilnie po WW. Kajetanie i Xawerym Lachowiczach pozostałe, z stryjem moim W. Ludwikiem Piotrem Lachowiczem Kapitanem b. woysk Pol. w układy nie wchodził, zastawą lub arendą nie brał i na dziedzictwo nie kupował, oraz summ tymże zeszłym WW. Kajetanowi i Xaweremu Lachowiczom należnych, na obligach znaydujących się nie oddawał, wszystkich ostrzegając, dla powszechney wiadomości ninieysze Oświadczenie w gazetach Kuryera Lit. umieścić deklaruję, również gdy plenipotencya przez oyca mojego W. Ludwikowi Piotrowi Lachowiczowi Kapitanowi b. woysk Pol. stryjowi mojemu wydana, równo z datą śmierci oyca mojego upadła i z nią chociaż stryy mój po śmierci oyca mojego o majątki do mnie przynależne w żadne z nikim wchodzić układy i nic działać nie miał prawa, gdyby jednak nadużycia takowe przez stryja mojego nie były powiększane przez ninieysze Oświadczenie wzmienioną plenipotencyą przez oyca mojego wydaną kassuję i za niebyłą ogłaszam, a takoż gdy ja sama osobiście do miasta Wilna zjechać w tym czasie nie mogę, przeto upełnomocniłam przez wydaną odemnie pełnomocną plenipotencyą męża mojego JO. Xięcia Tadeusza Giedroycia Kapitana woysk Ross. i Kawalera, który we wszelkie układy z kredytorami i pretensorami, oraz różnemi osobami w imieniu mojém pełnomocnie wchodzić, oraz kapitały zdeymować, majątki wybywać, przedawać lub na mnie obeymować i wszystko to dopełnić, cokolwiek pełnomocna plenipotencya przeze mnie wydana zaymuje, że będzie miał zupełne prawo o tém Publiczność zawiadamiam (podpisano) Franciszka z Lachowiczow Xiężna Giedroyciowa Kapitanowa woysk Rossyskich.

Za zgodnością z Protokułem poświadczam Stanisław Odrowąż Wysocki Ziem. Pinski Regent.

Dozwolono drukować powyższe Oświadczenie. Dnia 22 kwiet. 1826 roku. Censor Radca Stanu Ignacy Reszka.

)2(

O G Ł O S Z E N I E.

3. Izba Skarbowa Litewsko-Grodzieńska podaje do powszechney wiadomości, iż stosownie do Ustaw Naywyższych, dobra Skarbowe wakujące, w poniższey tabelli wyrażone, oddawać się będą z publiczney licytacyi w dwónastoletnią dzierżawę od dnia 12 kwietnia następnego 1827 roku. Wszyscy więc życzący wziąść je w arendę lub w administracyą, raczą przybydź do teyże Izby Skarbowey z odpowiedniemi dwóletniemu dochodowi kaucyami, w terminach: pierwszym dnia 1go, drugim 3go i trzecim ostatecznym 6go września ninieyszego 1826 roku. Działo się na Sessyi w mieście Guberńskim Grodnie roku 1826 miesiąca kwietnia 6 dnia.

Radca Kollegialny i Kawaler Antoni Symonolewicz.
Sekretarz wydziałowy T. Dogiel.

T A B E L L A
Dóbr Skarbowych w Gubernii Litewsko-Grodzieńskiey położonych, wypuszczających się w dwónastoletnią dzierżawę od dnia 12go kwietnia 1827 roku.

Ner.	Nazwiska dóbr.	Liczba. Folwarki.	Wsie.	Dymow.	Dusz płci męzkiey.	Ilość ziemi. Gruntu oromego i łąk. Włoki	Morgi	Lasu i zarośli. Włoki	Morgi	Roczna intrata srebrem. Ruble	Kop.
	W Powiecie Kobryńskim.										
1	Starostwo Zarudzkie	1	1	10	56	20	w tey liczbie są łąki i zarośle.		—	179	$82\frac{1}{4}$
	W Powiecie Brzeskim.										
2	Dzierżawa Radość	1	1	6	19	14	$20\frac{2}{3}$	—	—	124	75
	W Powiecie Lidzkim.										
3	Dzierżawa Likance	—	—	—	—	4	—	1	—	9	—
						siana wozow 30					
4	— — Uholniki	—	—	—	—	1	$4\frac{1}{2}$	—	—	13	20
	W Powiecie Nowogródzkim.										
5	Dzierżawa Kucharzewszczyzna	—	—	—	—	1	$23\frac{1}{4}$	Las niewymierzony.		32	—
6	Dzierżawa Lipniszki	—	—	—	—	1	$12\frac{1}{2}$	1	$20\frac{1}{2}$	9	—
	W Powiecie Wołkowyskim.										
7	Dzierżawa Menczele	—	—	—	—	Ziemia nie wymierzona wysiewa się na niey $7\frac{1}{2}$ beczek zboża; ukasza się 6 wozów siana.				47	70
	W Powiecie Słonimskim.										
8	Jezioro Skarbowe Bobrowickie	—	—	—	—	—	—	—	—	75	—

Radca Kollegialny i Kawaler Antoni Symonolewicz.
Sekretarz wydziałowy Dogiel.

Proklama.

Po uczynionym doniesieniu kupca tuteyszego Tryfona Szanina, jakoby oblig, od Szwulina Ulfowicza Czlena, mieszczanina miasta Minska, jako plenipotenta minskich kupców Michela Aronowicza i Mordki Jankielewicza, na Forszus (dla spławienia partyi kłod maksztowych) summy talarow albertowych 2450, pod datą 20 februaryi 1807 roku z terminem opłaty w miesiącu auguście tegoż roku wydany, zaginął; objawia Szlachetny Sąd Fogteyski miasta Rygi na prożbę wspomnionego Tryfona Szanina, każdemu ktoby z takowego obligu jakiekolwiek pretensye rościć zamierzał, takowe prawo albo pretensye w tymże Sądzie in termino praeclasionis 6cio miesięcznym od daty ninieyszey, to jest, naydaley aż do 11 septembra 1826 roku zameldować, oświadczyć i dowody złożyć ma z tym warunkiem, że po upłynionym terminie spomieniony oblig mortyfikowany będzie i warując jednak prawo Tryfonowi Szaninowi należące. Datt. w Ratuszu miasta Rygi 11 marca 1826 roku.

Gross Fud. Praet Civit. Rigeus Secretarius.
(L.S.)

Pro vera versione Ferd. Gwiazdowski Translator polski i Sekretarz Guberski.

---

3. Niżey podpisany za prawem wieczysto przedażnym przez WWJPaństwa Antoniego i Julią z Narkiewiczow Konopkow, Adwokatów subselliow Wileńskich w r. teraźn. 1826 mca marca 31 dnia dattowanym, a d. 9 mca apryla tegoż roku w Sądzie Głównym Lit. Wileńskim 2go Departamentu przyznanym, nabywszy wiecznością kamienicę w mieście Wilnie na Szklanney Ulicy pod N. 216 dawniey, a 44 teraz sytuowaną, i spełniwszy Intromissyą, ma za obowiązek ostrzedz, iżby nikt na tęż kamienicę, jako przeszłą do aktorstwa niżey podpisaney, żadney summy, wybywcom nie kredytował, i ewikcyi nie opisywał. Cypka Hirszowa Jonasewiczowa.

Dozwolono drukować d. 20 kwietnia 1826 r. Cenzor Radzca Stanu Ignacy Reszka.

---

3. Zginął piesek z gatunku tryksów czarny z podpalonemi nóżkami, mordeczką i brzuchem; przednie łapki do połowy białe; uszka i ogon ucięte. Ktoby go znalazł niech przyniesie do mieszkania JW. Hrabiego Walickiego, za co wynagrodzonym zostanie.

W y j e ż d ż a j ą c y.

1 Wyjeżdża za granicę do Drezna, Amszterdamu, i innych miast Niderlandskich, oraz do Paryża, Wilenskiey Gubernij Powiatu Oszmiańskiego obywatela Józefa Karczewskiego syn, Julian Karczewski, w zamiarze wydoskonalenia się w sztuce malarskiey, na miesięcy jedynaście.

---

3 Wyjeżdża za granicę do Prus do miasta Królewca, Wilenski 1szey gildy kupiec Frydrych Auer z furmanem Antonim Niefiedowem Tamilinem, trzema własnemi końmi na miesięcy pięć.

Redakcya Kuryera Litewskiego przeniesioną została do domu P. Kułakowskiego za Koszarami ś. Ignacego.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 52.

Wilno dnia 30 kwietnia v. s. Roku. 1826

2. Wedle Ukazu Jego Imperatorskiey Mości Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc. Urodzonym Stanisławowi Prezydentowi Ziem. i Kawalerowi, Leonardowi Deputt. wywodowemu, Felixowi b. Prezyd. Grodz., Ignacemu b. Sędz. Granicz., Kazimierzowi Sędziemu Urzędnikom Powiatu Lidzkiego, Edwardowi Regentowi Sądow Gubernialnych Gran. Grodzień. i drugiemu Ignacemu Rotm., Janowi Majorowi woysk Ross. Kawalerowi, Gasprowi Porucżn. W. Pol., poźniey Sędz. Gran. Lidz. Adamowiczom, Xaweremu Podstolemu Witebskiemu, Józefowi Podkomorzemu Ptu Słuckiego Czarnockim, oraz potomstwu Aloizego Czarnockiego, Xaweremu i Estelli z dokładem ich opi i Czarnockim, tudzież Piotrowi i Annie z Czernikow 1mo voto Franciszkowey Adamowiczowey Stoln. Mścisławskiey ad praesens Pomarnackim b. Regen. Sądu Gł. Wileń. 2go Departamentu aktorom sprawy, a Urodz. Michałowi Sawickiemu Prezyden. i Kawalerowi, Aloizemu Jasieńskiemu i Mateuszowi Romanowiczowi Sędziom Urzędnikom Ziem. Ptu Wileń. uciążliwy wyrok w 1826 marca 26 dnia ogłaszającym, pozew przed Sąd Główny Wileń. 2go Departam. ciągle sądzący się, w poparciu założoney w terminie i dozwoloney od całego dekretu 1826 marca 26 w Ziemstwie Wileń. ogłoszonego appellacyi, z powództwa Urodz. Jana Józefa dwóimiennego Barona Chaudoira niegdyś pod firmą bracia Chaudoir piszącego się, a dopiero dziedzica dóbr ziemnych w Gubernii Wołyńskiey położonych, wyniesiony o to: iż co zeszły Franciszek Adamowicz Stolnik Mścisławski (po którym obżałowani Adamowiczowie i Czarnoccy w tytule sukcessorstwa spadek osiągnęliście, a obżał. Pomarnacka pod hasłem odseparowania swoich funduszow, chociaż nie miała żadnych od męża zapisów czer. zł. 7,000 z pozostałości po Adamowiczu pierwszym mężu swoim za własne podług zezwolenia familii Adamowiczow poczytując, do siebie zabrała) doświadczając od żałł. w wielu względach przyjacielskiey pomocy, i zyskawszy zaufanie przez wywzajemnienie się z władzy sobie nadaney, windykował od rozmaitych osób za powierzonemi dokumentami należne żałł. summy, jako też miał powierzone sobie gotowe pieniądze, które w mieyscu powrócenia żałł., niekiedy używał do załatwienia własnych interessow, oraz zrobienia przysługi z osoby swojey domowi Xiążąt Radziwiłłow i dalszym pieniądze rozpożyczał, a obligi i prawa zastawne, oraz dekreta nie na imie żałł. jak był powinien, lecz na własne otrzymywał, listami zaś do żałł. adressowanemi zapewniał o dostateczném zahypotekowaniu summ, podając radę jako mający plenipotencyą, posiadający zaufanie i świadomy wszelkich formalności prawnych, że tym sposobem massowane summy łacniey będzie mógł uwindykować i one żałł. odsyłać, jak o tém przekonywają w rozmaitych dattach adressowane pisma wykazujące, jakie kiedy obligi i pieniądze jemu zostały powierzone, oraz księga jego własnoręczna pod tytułem Dziennik, a ku wsparciu tylko tey prawdy wyciąg urzędowy z ksiąg handlowych przez władzę przyzwoitą poświadczony, i tak z rzędu innych pism Stoln. Adamowicza, pismo 1809 r. junii 24 dnia objasnia, że Stoln. Adamowicz czyniąc oblikwidacyą z domem, Xżąt Radziwiłłów o summy żałł. należne, dołączył do własnych czer. zł. 6,479 i zł. pol. 5, z jakowey czer. zł. 3,775 na prawie zastawném na majątku Xiążęcia Dominika Radziwiłła Ostupy zwanym, w pcie Wiłkomier. leżący, pod imieniem własném lokował, a czer. zł. 2,695 zł. pol. 5 na tymże majątku ubezpieczył przez wzięty oblig od Radziwiłła, i że od tych summ wypadające procenta punktualnie żałł. będą dochodziły uręczył, w księdze zaś tegoż Adamowicza pod tytułem Dziennik, własną jego ręką zapisano na karcie 98 w 1809 r. maja 2 słowa następne: „Bracia „Chaudoir przysłali z Berdyczewa na skończenie „interessu z Radziwiłłem czer. zł. 1000" na karcie 99 maja 11 te wyrazy: „Rachunek z kas„są Xcia Dominika Radziwiłła Ordynata zro„biony w interessie braci Chaudoir do roku 1810 „marca 18, za obligiem W. Szamb. ll. Brochoc„kiego Plenipoten. w roku 1808 januar. 26 wy„danym, należało kapitału czer. zł. 4,369, od tey „summy po rok 1810 marca 18 procentu za lat „2 miesiąc 1 i dni 20 należy czer. zł. 656 fl. 12, „z rachunku JW. Kazanowskiey na W. Peterso„na (jak żądano przelanego) kapitału należy czer. „zł. 126 f. 6, procentu drugie tyle czer. zł. 126 „f. 6, za schedę Barezewskiego czer. zł. 105 f. „8, procentu czer. zł. 28, gotowemi z Berdycze„wa pocztą przysłanemi, dałem czer. zł. 1000 od „tych procentu do r. 1810 maja 18 czer. zł. 59 „f. 8, za transport tych pieniędzy policzyłem czer. „zł. 11 f. 5; jakową summę robiąc interessa kon„traktowe z W. Zaleskim Starostą Szwętowskim „generalnym tegoż Xcia Plenipotentem, do obli„gów na imie moje wydanych włączyłem, z któ„rych wyrażona summa braciom Chaudoir nale„ży (NB.) jakowy rachunek w poniższy bilans in„teressow moich na karcie 101 został wprowa„dzony." Gdzie wyrażono słowa następne: „Ra„chunek summ różnym ode mnie po dattę roku „1809 maja 11 winnych, tegoż roku sporządzo„ny, od których summ procent z roku 1810 „marca 18 popłacony, W. Ludwikowi Brunetto„wi Staroście czer. zł. 6,000, WW. JPP. bra„ciom Chaudoirom z rachunku powyższego z kas„są Xcia Radziwiłła Ordynata czynionego, któ„ry do obligów na imie moje wydanych został „włączony, należy ode mnie czer. zł. 6,470 fl. 5, „Pannie Czernikównie za obligiem zł. pol. 2000, „summa winnych ode mnie różnym czer. zł. 12,470 „f. 2005." Powtóre w 1811 maja 3 doniosł, że na kontraktach Nowogródz. kassa Xięcia Dominika Radziwiłła na oblig żałł. zawiniła czer. zł. 850, że ten oblig wziął do siebie, że satysfakcya za onym nienastąpiła i oney oczekuje, a 1818 r. januar. 21 uwiadomił, że pozwy do Kommissyi Radziwiłłowskiey wyniosł, aktoraty wpisał, i że tym porządkiem pretensye żałł. objawił, a następnie skonkludował, że nie ma się czego lękać, lecz jak poźniey okazało się, że zeszły Stoln. Adamowicz podobnież jak dawniey process nie pod imieniem właściciela jakim jest żałcy, ale

pod imieniem własném rozpoczął. Potrzecie: mając powierzone sobie summy papiery do pozyskania od Brzostowskiego summy za przelewem do żałł. należney, uprzednie obligi i przelew zamienił na poźnieysze, już na imie własne, a to w tym celu, gdyby łacniey mógł wywindykować, i że takowa summa, zawsze do Chaudoira należy własnym pismem upewnił, a gdy Brzostowski w terminie nieopłacił, przewiodł z nim process w pcie Nowogródz., gdzie zakroczył pod imieniem Adamowicza dekret, jakie zaś na to były koszta potrzebne, te z kassy Chaudoira sam Adamowicz użył, poźniey tąż samą koleją w Exdywizyi tegoż Brzostowskiego w Michaliszkach czyniąc dopominek, koszt na to z pieniędzy Chaudoira załatwił, jak jest dowod z księgi własnoręczney tegoż Adamowicza w dattcie 1815 r. 9bra 23 na karcie 125 w słowach: „W Michaliskiey Exdywizyi opłacono solaryow urzędowi czer. zł. 126 f. 18 gr. 27, „palestrze dla dopilnowania Aktow Inkwizycyi „czer. zł. 15, woźnemu za podanie pozwu f. 6 „gr. 20, ludziom urzędnikom dano f. 20.“ A gdy listem swoim 1815 9bra 29 doniosł, że poniosł w Exdywizyi kosztu czer zł. 125 f. 18 gr. 28, i że w tey zrekognoskowano w ogóle czer. zł: 4,185, Baron Chaudoir w mieyscu czer. zł. 126, odesłał poczta natychmiast Adamowiczowi czer. zł. 128, po odebraniu których Adamowicz poświadczył, nastanie długu tego opisał, i między innemi wyraził, że Chaudoirowie mieli przekazany sobie dokument, który on zamienił poźniey na własny, spodziewając się łacniey wywindykować, ale że w tey summie czyli z tych papierów, nic nie ma dla slebie należnego, oprócz tego tylko, że pod jego imieniem przewodził się process powtórzył, i gdy nastąpił dekret 1816 julii 10 zliczający w ogóle summę rub. sr. 16,456 kop. 11½ z obowiązkiem detrunkat z teyże samey summy, Adamowicz zwyczayną przysięgę w czasie naznaczonym wykonał, jak się to dało widzieć z dopełnioney w Ziemstwie Wileń. komportacyi, lecz należenia tey summy do żałgo nigdy niezaprzeczał, a przysięgę dla tego wykonał, bo dług był z massy należney i nic na krzywdę massy Brzostowskiego nie nastąpiło, należał zaś nie dla Adamowicza, ale dla żałgo. Po 4to: w 1809 r. 9bra 25, wziął wexle do Paryża do Pana Guibharda 1mi i 2di classis i list przy tym na 21,000 liwrów czyli cz. zł. 2,000, ktore, że odebrał własnoręcznemi kwitami poświadczył: po 5te w 1809 r. junii 24 dał wiedzieć, że odebrał od Rdułtowskiego czer. zł. 225, od Obuchowicza cz. zł. 129: po 6te w 1810 marca 10, że od Zielińskiego cz. zł 135 f. 1 gr. 17, a xbra 5 od Rajeckiego cz. zł 260 uzyskał, z komportacyi zaś w Ziem. Wileń. przez sukcessorów Adamowicza spełnioney, z xięgi tegoż Adamowicza okazuje się, że on oprócz summ wyrażonych, o których donosił, odebrał jeszcze dwie summy Chaudoirowi należne, a o których zapewna przepomniał donieść, lub na koszta zostawił, a te są 1810 julii 14 od summy na Sylwestrowiczach sądzoney monetą procentu weszło 1,108 f. gr. 10, w 1809 marca 19, W. Brochocki procentu opłacił cz. zł. 70, dopominając się o takowe summy i o zwrót papierów dalszych, jakie jemu nie zostały powrócone przewodził żalcy w Ziem. Wileń z regestrów summaryynych z familią Adamowiczow, Czarnockich, jako oni pod tytułem sukcessyi a z Pomarnacką jako bez zapisow seperującą fundusze ewikcyi uległe pozabierali, i satysfakcyi pomimo licznych odkładow nie czynili, gdzie po wielu kontumacyynych dekretach z powodu niestanności wszystkich stron pozwanych, ledwo z kolei na dniu 26 marca 1826 r. w Ziem. Wileń. ogłoszony został wyrok, którym gdy Sąd Ziem. przeciwko prawu Art. 54 i 77 z Roz. 4, oraz Art. 7 z Roz. 7 i dalszym żalcego uciążył, całe jego poszukiwanie skassował, podawany jurament pomimo objaśnienia w petytach uczynionego zmienił, a z powodu uczynionego już po komportacyi w xiędze Adamowicza przekreślenia, gdzie on do długu zeznał się, prośb żałobą na ten cel wyniesioną, i prośbą na Imie MONARSZE podaną objaśnionych, niezaskutecznił jak należało, i chociaż sami Adamowiczowie donosili słównie, że to przekreślenie nieChaudoirowi szkodzić nie powinno, w Dekrecie swoim nie poświadczył, a do zniekczemnienia summ żał. należnych użył racyi przez słowa: „Jednak gdyby takowe wszystkie summy oprócz c. z. „1,000 przy liście dnia 23 apryla 1809 r. od „W. Chandoira Adamowiczowi przysłanych były z massy Barona Chaudoira wzięte lub też „do niego należały, nie ma dostatecznego przekonania.“ Daley co do 1,000 cz. zł. Sąd wyrezonował przez słowa: „a co do summy cz. zł. „1,000 od Barona Chaudoir z Berdyczewa na „ułatwienie tego interessu Adamowiczowi przysłaney, gdy z poźnieyszey korrespondencyi niewidno, iżby Adamowicz wypłatę cz. zł. 1,000 Chaudoirowi zaręczył, żalcy daley wyraził.“ Że z przeyrzenia wszystkich przez Adamowicza acz ukończonych Chaudoira interessów, zakwietowania zupełnego Sąd niedostrzega, i dla tego łatwo stać się mogło, że i te cz. zł. 1,000 chociaż były zaspokojone, z powodu jednak byłego między temi osobami zaufania, kwietacya nie została wydana, a przecież wypisane słowa z xięgi Adamowicza i dalszych dowodow, powinny były zastanowić uwagę Sądu Ziem. Wileń. ponieważ w tych wyraźnie objaśniono z czego summa Chaudoira uformowała się, to jest z obligów gotowemi posłanych, i rachunku z Radziwiłłowską kassą uczynionego, jak oraz dalszych innych osób, obligów i dokumentów innych, jak oraz te wyrazy powinny były przekonać, że Adamowicz zapisał po dwakroć w xiędze swojey; że jest dłużnym wyrażone summy, że po roku 1809, wiodąc Adamowicz, w teyże xiędze rachunek co do summ Chaudoira w latach 1810, 1811, 1814 1815, i dalszych, przez szczegół wykazał jakie tylko koszta na interessa Chaudoira ponosił. i te z massy ogólney należności Chaudoira sam zeszły Adamowicz detrunkował, które i Chaudoir akceptował, a zeszły Adamowicz niezaprzeczał, i że jego własność niesprzecznie uważał, bowiem bez przelewu ich niemógł się stać właścicielem, a że Chaudoir przelewu nie dał, nie darował, nie ustąpił, i że poszukujące się summy po detrunkacie tych kosztow jakie Adamowicz po dacie 1809 roku (oprócz summ Zubowffowskich które oddzielny stanowiły rachunek percepty i expensy) zapisał własnoręcznie w xiędze swojey. Podobnież że sprawiedliwie żał. należą podawał przysięgę. Sąd przeciwną naznaczył, że sami sukcessorowie Adamowicza Czarnoccy przez głosy na drukach odbyte, bynaymniey summ przez Chaudoira poszukiwanych niezaprzeczali, a tylko czyli tentując, iżby tych de-

trunkata nastąpiła od summy pretensyyney przez ich imagicyyne do żałgo bez żadnego dowodu i przeciwko wyznaniom pisma zeszłego Adamowicza uformowany, a tak gdy Sąd Ziem. Wileń. przeciwko dowodow i pomimo zeznanie się do długu WW. Czarnockich, jako sukcessorów stopień reprezentujących, na tak mylney zasadzie uciążył żałcego Chaudoira, i pod hasłem seperacyy obżałną Pomarnackę od odpowiedzi uwolnił, chociaż tę seperacyą tylko Adamowiczowie pochwalili, a Czarnoccy do ogłoszenia Dekretu Ziem. Wileń. swojego zgodzenia się na to nieoświadczyli, a o pierwszość sukcessyi Czarnoccy z Adamowiczami oddzielny wiodą proces, w którym jaka konkluzya nastąpi nie wiadomo; obce więc opisy nie mogą krępować żałgo poszukiwania pewności ewikcyi, gdy Sąd Ziem. Wileń. pomimo tyloliczne kondemnowanie się obżałnych zwrótu kosztów dla żał. nieuznał, gdy podobnież pewnego terminu na oddanie papierów Chaudoirowi niezakreślił tém samem do nowego oto processu dał powod, słowem gdy we wszystkich punktach Dekretu swojego (oprócz nakazania solucyi za kondemnaty) naymocniey żałgo uciążył, od którego Dekretu w terminie założoną została appellacya i tey Sąd dozwolił, a chociaż w tém podług formy prawa świadectwa Sąd jeszcze nie wydał, w nadziei jednak że to może nastąpić w poparciu appellacyi od Dekretu Ziem. Wileń. 1826 marca 26 dnia pozywa żałcy obżałnych przed Sąd Głw. Wileń. 2go Departamentu zakładając następne *Prośby*: o skassowanie w całey rozciągłości Dekretu oczewistego Ziem. Wileń. 1826 marca 26 dnia ogłoszonego, oprócz przysądzoney solucyi za kondemnaty, o znikczemnienie wszelkich stosunków obżałnych do żałgo regulowanych, z kolei o utwierdzenie pokładających się ze strony żałgo dowodow, a mocą tych, o sądzenie dla żałgo na wszelkich funduszach po zeszłym Franciszku Adamowiczu pozostałych, a przez obżałowanych Adamowiczow i Czarnockich pod tytułem sukcessorstwa, a przez Pomarnacką pod tytułem seperacyi zawładanych, summ kapitalnych jedney cz. zł. 6,470 f. 5, drugiey cz. zł. 850, trzeciey z kollokacyi Brzostowskiego po detrunkacie wypadającey cz. zł. 4,185, czwartey cz. zł. 2,000, piątey cz. zł. 225, szóstey cz. zł. 129, siódmey cz. zł. 135 f. 1 groszy 17, ósmey cz. zł. 260, dziewiątey cz. zł. 70, od Obuchowicza za procent 1809 marca 19 przez Adamowicza uzyskaney, dziesiątey podobnież za procent od cz. zł. 800 i zł. 500 na Sylwestrowiczach sądzoney a przez Adamowiczow w 1810 roku julii 14 dnia odebraney fl. 1,108 gr. 10, o których to dwóch summach widać zapomniał Adamowicz donieść lub pro conto kosztow w swojey xiędze wypisanych zostawił, o doliczenie od tych wszystkich summ respective zawinień wypadających procentów, a po detrunkacie tych kosztów, jakie zeszły Adamowicz własnoręcznie w xiędze swojey pod tytułem Dziennik (oprócz percepty i expensy co do summ od Zuboffa odbieranych i rozliczonych) wyraził, zmassowania całkowitey należności, o doliczenie za koszta prawne naymniey rubli sr. 2.000 i przeznaczenie do opłaty nayrychleyszego terminu, a w razie uchybioney opłaty, determinowania inkwitacyi do wszelkich dóbr obżałnych ad externationem, lub też z wolnością wyprzedania takowych z publiczney licytacyi, o zastrzeżenie iżby skutków nastąpić mającego Dekretu nikt pod żadnym pretextem nie bronił, a nim satysfakcya nastąpi, o przesłanie gdzie należy kommunikacyi dla nałożenia na majątki obżałnych Adamowiczów, Czarnockich i Pomarnackich zaprzeczenia, o bliższość do dowodu i odwodu chociażby za juramentem żałnu uznania, a w zdarzeniu jeśliby sukcessorowie Adamowicza pomimo podawany w Ziem. Wileń. jurament ze strony żałgo i w Sądzie Głów. podający się, jak oraz pomimo doniesienia przez Adamowiczow uczynionego w Ziem. Wileń., że tego przekreślenia nie biorą za dowow i te uio szkodzić Chaudoirowi nie może, zaprzeczali, że nie po spełnioney komportacyi w Ziem. Wileń. nastąpiło przekreślenie w xiędze zeszłego Franciszka Adamowicza pod tytułem Dziennik na karcie 101, i takowe chcieli za dowod używać, w ówczas dla dośledzenia kto dopełnił takowe przekreślenie xięgi i zasłużył na kary, odesłać tę Kategoryą to jest o same tylko przekreślenie do sądu przyzwoitego, gdyż należenie summy dalszemi dowodami dostatecznie wspiera się, o postąpienie z Urzędnikami podług rygoru prawa, i o uznanie tego wszystkiego, co ze strony żałgo czasu sprawy proszoném i dowodzoném będzie. S. Z. M.

Roku 1826 miesiąca kwietnia 14 dnia, Woźny niżey podpisany świadczę, iż z tego pozwu kopiow pięć zgodnych, na herbowym rublowym papierze pisanych, jedną WW. Michałowi Sawickiemu Prezyden. i Kawalerowi, Aloizemu Jasieńskiemu i Mateuszowi Romanowiczowi Sędziom Urzędnikom Ziem. Ptu Wilenskiego uciążliwy wyrok ferującym, oczewisto w ręce czasu sessyi Sądu Ziem. Wilen. podałem. Zaś JWW. i WW. Stanisławowi Prezyd. Ziem. i Kawalerowi, Leonardowi Deput. wywod., Felixowi b. Prezyden. Grodz., Ignacemu b. Sędziemu Gran. Kazimierzowi Sędz., Urzędnikom Ptu Lidz., Edwardowi Regent. Sądow Gubernialn. Gran. Grodzień. i drugiemu Ignacemu Rotm., Janowi Majorowi woysk Ross. Kawalerowi, Gasprowi Poruczn. W. Pol. poźniey Sędz. Gran. Lidzkiemu braciom Adamowiczom, jako niemającym żadney osiadłości w gubernii Wileńskiey kopie dwie, jedną do drzwi Sądowych Sądu Ziem. drugą do drzwi Sądowych Sądu Głgo Depart. 2go Litt. Wilen., a także JWW. Xaweremu Podstol. Witebskiemu, Józefowi Podkom. Ptu Słuckiego Czarnockim, oraz potomstwu Aloizego Czarnockiego, Xaweremu i Estelli z dokładem opieki Czarnockim, podobnież jako niemającym w Gubernii Wilen. żadney osiadłości kopie dwie, jedną do drzwi Sądu Ziem. Wilen., 2gą do drzwi Sądu Głgo 2go Depart., wszystkim jako Sukcessorom i posięgającym spadek po zeszłym Franciszku Adamowiczu Stolniku Mścisławskim, tym samym do odpowiedzi za długi Antecessora obowiązanym, poprzybijałem, w sprawie W. Jana Józefa dwóimiennego Barona Chaudoir niegdyś pod firmą braci Chaudoir piszącego się, dopiero dziedzica dóbr ziemnych w Gubernii Wołyńskiey położonych, przed Sąd Głny Lit. Wilen. 2go Depart. ciągle sądzący się i do każdego sprawy przypadnienia w poparciu dozwoloney appellacyi wyniesionego. Datt jako wyżey.

Jan Kisiel Woźny Ptu Wilenskiego.

Roku 1826 miesiąca kwietnia 22 dnia. Przed Aktami Ziemskiemi Ptu Wilenskiego stawając osobiście Woźny Ptu Wilenskiego JPan Jan Kisiel ninieyszą Rellacyą pozewną urzędownie zeznał.

Przyjąłem Jan Zienkowicz W. Z. Regent.

Roku 1826 miesiąca kwietnia 26 dnia, Woźny niżey podpisany świadczę iż z tego pozwu kopią zgodną na herbowym rublowym papierze pisaną, w sprawie W. Jana Józefa dwuimiennego Barona Chaudoir, niegdyś pod firmą braci Chaudoir piszącego się, dopiero dziedzica dóbr ziemnych w Gubernii Wołyńskiey położonych

)3(

WW. Piotrowi jako mężowi, Annie z Czernikow primo voto Franciszkowey Adamowiczowey Stolnikowey Mścisławskiey ad praesens Pomarnackim Regent. Sądu Głgo Lit. Wilen. 2go Depart., jako posięgającym spadek po zeszłym Stoln. Adamowiczu i utrzymującym fundusze pod hasłem odseperowania, tem samem do odpowiedzi za długi Antecessora obowiązanym, oczewisto w ręce w majętności Gierztuciszkach w Ptcie Wilkomier. leżącey, przed Sąd Głny Lit. Wilen 2go Depart. ciągle sądzący się i do każdego sprawy przypadnienia podałem, oraz o potrzebie stawania przed tymże Sądem oznaymiłem i zapowiedziałem. Dat. jako wyżey.

Jan Kisiel Woźny Ptu Wilenskiego.

Roku 1826 miesiąca apryla 26 dnia. Przed Aktami Ziemskiemi Powiatu Wiłkomierskiego stawając obecnie Woźny w górze wyrażony rellacyą takowego pozwu urzędownie zeznał.

Przyjąłem Felix Pawłowicz Ziemski Wiłkomierski Regent.

Dozwolono drukować dnia 27 kwietnia 1826 roku. Cenzor Radzca Stanu Ignacy Reszka.

---

2 Sąd Taxatorsko - Exdywizorski na fundusze Zeszłego Wincentego Wołodkowicza Podkomorzego Powiatu Wileyskiego Dekretem Remmisyinym Sądu Głównego Minskiego 2. Departamentu ustanowiony, w terminie tymże Dekretem naznaczonym do dóbr Illi w Powiecie Wileyskim leżących zjechawszy, wszystkie czynności pierwszemu terminowi właściwe ułatwił, i w tym porządku komportacyą po wszystkich stawających i niestawających stronach zadeterminował; a na zjazd powtórny dzień 25 września bieżącego roku przeznaczył; aby więc wszyscy Kredytorowie i Pretensorowie, jakiekolwiek stosunki do Dóbr po Wincentym Wołodkowiczu Podkomorzym Wileyskim pozostałych mieć mogący, determinowane komportacye na dniu 15 julii w kancellaryi ziemskiey wileyskiey dopełnili, a w terminie powyżey wyrażonym to jest w dniu 25 wrzesnia do ostateczney rozprawy stawali obowiązuje, i że dla niestawających ammissya zapisaną zostanie, przez ninieyszą awizacyą trzykrotnie w Gazecie Kuryera Litewskiego umieścić się powinną ostrzega. Roku 1826 miesiąca kwietnia 16 dnia.

Michał Łapicki Pisarz Ziemski Ptu Wileyskiego Exdywizor.

Zygffryd Buynicki Podsędek Z. P. D. Exdywizor.

Jakub Estko Exdywizor i Kawaler.

Julian Drzniewicz Exdywizor. Regent.

2 Excerpt Oświadczenia z Protokułu Potocznego Sądu Ziemskiego Powiatu Mińskiego w dacie poniżey wyrażającey się zapisanego, pod pieczęcią urzędową ziemską tegoż powiatu roku 1826 kwietnia 2 dnia stronie rekwirującey jest wydan.

Roku 1826 miesiąca apryla 2 dnia na Urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY Mości Ziemskim Powiatu Mińskiego oświadczenie Imieniem W. JPani Heleny z Kłopotowskich Studzińskiey b. Sędziney Gran. ptu Mińs., i Kazimierza Tomaszewskiego toż Sędziego Gran. ptu Mińs. w następney osnowie rzeczy: dowiedziawszy się niedawno oświadczający się, że obywatele Ptu Dziesn. WW. Mirscy, powodem niejakiegoś z zeszłym ominionego 1825 roku Franciszkiem Kłopotowskim Rotm. Pttu Brasław. interessu, umianowawszy oświadczających się Studzińskę i Tomaszewskiego Sukcessorami tegoż zmarłego Kłopotowskiego, niesłusznie ich przed Sąd Ziemski Dziśnienski (pokładając swe pozwy na niewiadomey tymże oświadczającym się majętności Miorach i też pozwy w Kuryerze Litskim umieszczając) powołują, uznali za rzecz potrzebną przez ninieysze oświadczenie zawiadomić tychże obywateli Ptu Dziśnien. WW. Mirskich, że po rzeczonym zmarłym Kłopotowskim Rotm. ciż oświadczający się Sukcessorami jeszcze nie są i tytułowanemi bydź niechcą, ponieważ brat rodzony jego W. Wincenty Kłopotowski Mostown. ziemi Drohickiey dotąd przy życiu zostaje, i ten tylko jako brat po bracie podług prawa sukcessyą osiągać może; obok czego ciż oświadczający się upraszają WW. Mirskich o niepozywanie ich więcey ex re interessu ze zmarłym Kłopotowskim ni przed Sąd Ziemski Dziśnienski ni dokąd indąd, gdyż w przeciwnym razie uważając to za niesłuszną siebie ewokacyą, znaydą się w konieczności sami rozwinąć z niemi o też ewokacyą process. Co ażeby rychley wiadomości tychże WW. Mirskich doyść mogło, ninieysze swoje oświadczenie podobnież w Kuryerze Litewskim zamieścić postanowili. U tego oświadczenia podpis tak się wyraża: Takowe oświadczenie w imieniu Heleny Studzińskiey za plenipotencyą i we własnem podpisuję Kazimierz Tomaszewski.

Zgodno z potocznym Protokułem Leonard Bartoszewicz Z. Pttu Mińskiego Regent.

U tego oświadczenia Jego Imperatorskiey Mosci Sądu Ziemskiego Ptu Mińskiego Pieczęć.

Dozwolono drukować 26 kwietnia 1826 roku. Cenzor Radzca Kollegialny Symon Zukowski.

---

2 Folwark Narwidziszki w Powiecie Trockim położony od miasta Wilna mil 7, od Trok mil 5, zawierający obszerności włok 26, a dusz męzkich 34 i żenskich 36, dwa jeziora, ogrod fruktowy, z zabudowaniem dwornym, chat ciągłych 10, ziemi urobney na beczek 12, sianożęci na wozow 70, lasu do woli, ziemia po większey części dobra nieużytku nie ma, zupełnie ograniczony, należy do dziedzictwa Kapitana Gwardyi Pawła Kutuzowa, ktoby więc życzył ony na dziedzictwo nabydź, może się zgłosić do dziedzica, w domie Podgurskiego na rogu ulicy Rudnickiey obok Kościoła Wszystkich Swiętych, albo do mieszkającego w Wilnie w domu Podbipięty Adwokata Żebrowskiego. Cena ostateczna jego 12,000 rubli assygnacyinych.

Dozwolono drukować dnia 27 kwietnia 1826 roku. Cenzor Radzca Stanu Ignacy Reszka.

---

2. Roku 1826 kwietnia 23 dnia. Mikołay Hrebnicki Marszałek Lepelski i orderow Kawaler wzywa Sukcessorów Eustachego Karbowskiego, a mianowicie siostrę jego rodzoną Bogumiłę lub jey potomstwo, ażeby chcieli przybydź ze stosownemi dowodami do majętności jego w Gubernii Białorusko-Witebskiey Powiecie Lepelskim Orzechowna, dla przyjęcia zlokowanych rubli srebrem dwieście; które testamentem wspomnionego Karbowskiego zostały przeznaczone na kościoł Budzławskich Bernardynów, jeżeli się familia jego w przeciągu 2ch lat nie zgłosi.